

El nou grup de música d'arrel inclou membres dels Ministrers de Figueres

Mini-Stress, la tradició del futur

Xavier Castellón
FIGUERES

“El nostre propòsit és que hi hagi un grup estable de música d'arrel amb arranjaments d'ara i instruments tradicionals que han evolucionat per les millores tecnològiques”, diu Jordi Jordà, un dels components de la nova formació empordanesa

Mini-Stress, presentada en públic dimecres passat en un acte que va tenir lloc al Museu del Joguet de Figueres, on el grup va oferir una petita actuació per complementar l'explicació del projecte.

Com ja ho suggereix el seu nom, Mini-Stress és un grup amateur que neix sense vocació de fer molts concerts ni d'estressar-se.

“Només intentem que sigui el més normal del món que la nostra música tradicional soni a les festes populars”, explica Jordà, que toca el sac de gemes i és un dels quatre components del grup provinents dels memorables Ministrers de Figueres. Els altres tres són David Antius (bombardí i direcció musical), Manel Pedreira (fla-

Mini-Stress, en la seva primera imatge oficial ■ ALBERT CUEVAS

biol i tamborí) i Joan Soler (tabal). La formació de Mini-Stress es completa amb Jou Hernández, Benet Antius i Raül Moliner (gralles), Olga Rubiano (tarota) i Albert Cuevas (per-

cussió). Mini-Stress ofereix tres tipus de propostes: el concert –també hi ha l'opció del concert didàctic, amb explicacions dels instruments, les peces, etc.–, la cercavila fes-

tiva acompanyant alguna figura del seguici popular, i la sessió de ball tradicional o ball *folkie*, sempre amb un mestre de ball que explica com es balla i ajuda els balladors. ■

Crítica

Oriol Serra

Los Mambo Jambo Arkestra, dissabte en el FestiSurf ■ LLUÍS CATALÀ

L'última onada

FestiSurf Costa Brava
Los Mambo Jambo Arkestra, Oh! Gunquit, The Phantom Dragsters, Juanita Banana. Castell d'Aro, 21 de setembre

Así décadas d'haver-se gestat sota el sol californià, la música *surf* sembla viure una segona (o tercera) joventut i eixamplar el seu ventall de discursius més enllà de les guitarres amb reverberació patentades al seu dia per Dick Dale. Ho tenen clar els organitzadors del FestiSurf Costa Brava, que aquest dissabte tornaven a acomiadar l'estiu per la porta gran a la sala polivalent de Castell d'Aro amb un programa on l'*instro surf* de tota la vida seguia

essent el pal de paller però no pas l'únic reclam.

Van trencar el gel les madrilenyes Juanita Banana, enfundades en indumentària troglodita i a ritme de vitamínic rock de garatge. Tres acords a tota castanya, un saxo endimoniat i títols de naturalesa tan immediata com els del seu primer EP, *Cucarachas*. Les van succeir els gallecs Phantom Dragsters, ambaixadors del *surf rock* més genuí i sense adular en aquesta edició del festival. Presentaven *At Tiki Horror Island*, el seu debut en format llarg i la columna vertebral d'un concert on no van faltar dards de precisió com ara *Zombie dance*.

Els britànics Oh! Gunquit, un dels plats forts de la nit, van dissectionar les formes més bàsiques i primitives del *rock'n'roll* i el *rhythm & blues* amb el seu darrer àlbum, *Lightning likes me*, com a fil conductor. La quota *surfera* la va posar una robusta lectura de *Stampede*, el clàssic de The Scarlets. Los Mambo Jambo Arkestra van segeïllar un apoteòsic final de festa amb 16 músics a l'escenari que van invocar l'era daurada de les *big bands*. La temperatura ambient enfilant-se per moments, el respectable ballant com si no hi hagués demà i el FestiSurf apuntant cap als horitzons del *swing* i el *jump blues*.

CAMBRA DE LA PROPIETAT URBANA DE GIRONA

Serveis immobiliaris integrals als propietaris

1 ANY GRATUIT
D'ASSEGURANÇA DE COBRAMENT

LLOGUER Troba el teu espai!

<p>Olot Tel. 972 268 350</p> <p>LOCAL A OLOT 3875 CEE F</p> <p>PREU LLOGUER: 800 € BANYS: 1. M²: 80.</p> <p>Zona passeig de Barcelona, cuina, terrassa exterior, llicència per a 6 taules, possibilitat d'ampliar local amb un altre annexat.</p>	<p>Sant Feliu de Guixols Tel. 972 321 284</p> <p>LOCAL ST. FELIU DE GUÍXOLS 4577 CEE G</p> <p>PREU LLOGUER: 525 € M²: 115.</p> <p>Zona del nucli comercial, a pocs metres de la platja. Planta baixa, aparador.</p>
<p>Figueres Tel. 972 500 821</p> <p>LOCAL A VILAFANT 4961 CEE C</p> <p>PREU LLOGUER: 470 € BANYS: 1. M²: 63. MOBLES: NO.</p> <p>Zona del Pont del Príncep. Planta baixa, possibilitat de sortida de fums, porta automatitzada, bomba d'aire fred/calent.</p>	<p>Girona Tel. 972 416 413</p> <p>PIS A FLAÇÀ 294 CEE G</p> <p>PREU LLOGUER: 500 € HAB.: 2. BANYS: 1. M²: 62. MOBLES: NO.</p> <p>Cuina menjador, calefacció de gas, aire condicionat, ascensor, traster tancat, possibilitat de pàrquing.</p>

Molts més habitatges a només un click!

Atenció al client **972 416 280**
www.cambrapropietatgirona.com

* Promoció vàlida per a les noves propietats que confinin la seva administració a la Cambra de la Propietat Urbana de Girona amb un període de permanència de 36 mesos.

El soterrani on va morir ofegat un noi a Platja d'Aro no tenia permís per fer d'habitatge

► L'alcalde, Maurici Jiménez, assegura que l'Ajuntament no tenia constància que a l'espai hi vivia una persona ► Els principals municipis afectats per les pluges no demanaran consideració de zona catastròfica

ARIADNA S. CASTELL-PLATJA D'ARO I S'AGARÓ

■ L'Ajuntament de Platja d'Aro no tenia cap constància de que la víctima que va perdre la vida dissabte passat al soterrani d'un local de l'empresa Climatització Obres i Serveis, SL, dormia en aquest espai. Ho va assegurar ahir l'alcalde del municipi, Maurici Jiménez, que va apuntar que l'espai «no estava reglat ni tenia cap cèdula d'habitabilitat, i per tant no hauríem pogut concedir cap permís», va explicar. Els Mossos d'Esquadra estan acabant l'atestat dels fets, que un cop enllesteixin enviaran als jutjats per tal que decideixin si hi ha responsabilitats penals. Tot i així, fonts del cos asseguren que «tot apunta que es tracta d'un accident». Sobre això, el batlle va dir que per ara «estem en mans dels Mossos, i si s'engega un procediment judicial llavors valorem què hem de fer», va considerar.

Pel que fa als danys patrimo-

nials causats per les fortes pluges, i que va afectar principalment els municipis de Castell-Platja d'Aro i Calonge i Sant Antoni, encara estan realitzant tasques de neteja a embornals i vies de pas que van quedar enfangades. En el cas de Platja d'Aro, el batlle va explicar que faran passar els danys per l'assegurança de l'ajuntament, perquè «tot i que l'aiguat ha estat important, no demanarem la consideració de zona catastròfica». Els principals danys patrimonials han estat al Palau d'Esports, on el terra de parquet ha quedat malmès. A la Llar d'Infants i a la Casa Lila, casal escolar, els aiguats han provocat desperfectes al mobiliari. En el cas de Calonge, la primera tinenta d'alcaldia, Elisenda Pérez, va assegurar que els danys no havien estat greus, i que s'han saldat en inundacions a pàrquings i amb un arbre caigut. Els propers dies es faran tasques de neteja dels camins públics i dels aparcaments.

Efectius del rescat de la víctima ofegada en els baixos d'un local de Platja d'Aro, dissabte. FOTO: DAVID APARICIO

Roses Afectació a diverses aules de l'escola Els Grecs pels aiguats

L'Ajuntament demanarà mesures urgents a la Generalitat per solucionar deficiències del centre

DdG ROSES

■ L'episodi de pluges va produir incidències a l'escola Els Grecs de Roses, que ahir no va poder realitzar amb normalitat les activitats a diverses aules. Les aules de cycle infantil, dues de cycle mitjà així com el gimnàs i el menjador es van inundar i no van poder utilitzar-se durant la jornada d'ahir i es van haver d'utilitzar altres espais

Una de les aules afectades. AJ. ROSES

per realitzar les activitats amb normalitat. A més, la telefonia no funcionava i un tal de llum va malmenar els aliments que es conservaven en fred.

El consitori va reforçar el personal de l'escola amb conserges d'altres centres no afectats per tal de treballar en l'enretirada d'aigua i neteja.

D'altra banda, l'Ajuntament va nunciar que sol·licitarà mesures urgents a la Generalitat perquè solucioni les «deficiències detectades des de la construcció del centre». També es crearà un protocol d'actuació per preveure accions en casos de pluges fora de l'horari lectiu.

Neix una iniciativa per combinar l'esport i la recollida de residus a la Costa Brava

► El projecte Mou-te pel mar coordina accions de neteja als entorns naturals de la Costa Brava durant tres mesos

ACN/DdG GIRONA

■ Fer esport i aprofitar per recollir les deixalles que es troben pel camí. Aquesta és la idea del *plogging* (córrer suau) i l'*eco-swimming* (nedar al mar) que ha arribat a les comarques gironines de la mà de la plataforma Mou-te pel mar!. Al capdavant hi ha en Miquel Ferrés, un pescador gironí aficionat a córrer que fa anys que veu les deixalles que hi ha als mar-

ges i que després acaben al mar. «És una iniciativa per trencar el cicle de la brossa de terra a mar i de conscienciar els ciutadans» de la necessitat de mantenir els ecosistemes nets de deixalles, sobretot plàstics. De moment hi ha previstes dues sortides de 'plogging' a Sant Feliu de Guíxols i Palamós, al Baix Empordà, el 29 de setembre i el 27 d'octubre, a Roses i hi ha un web on inscriure's així com una aplicació de mòbil, Twinapp.

Ferrés va començar compartint

Presentació del projecte «Mou-te pel mar». FOTO: MOU-TE PEL MAR

les rutes dels entorns de Palamós mentre aprofitaven per recollir els plàstics que trobaven i des de fa un temps ha decidit contribuir a la conscienciació ambiental amb les ecomarxes. Se centren sobretot en fer el que es coneix com *plogging* (córrer suau) i l'*eco-swimming* (nedar) i combinar-ho amb la recollida de deixalles.

Amb un equip d'emprenedors han desenvolupat Twinapp, una aplicació que permet connectar persones per organitzar activitats esportives i, juntament amb l'associació sense ànim de lucre, RunWomanRun, promouen la pràctica esportiva per millorar la salut de les persones. Ahir es va presentar la plataforma Mou-te pel mar! que recull totes aquestes activitats i que compta amb el suport d'Ajuntaments, Confraries de pescadors de la Costa Brava, Generalitat i altres entitats com So-re-a.

Dues mirades

A sopluiç

JOSEP MARIA **Fonalleras**

Aquest estiu s'han mort moltes persones ofegades. En circumstàncies que podríem qualificar de normals, és a dir, sense la presència sobrevinguda de tempestes, onatges o vents. Sense que es pugui parlar, en general, de temeritats. Persones que han mort mirant de salvar-ne d'altres, persones grans que han patit un atac, algunes persones que s'han enfrontat absurdament al mar sense ser conscients de la traïdoria d'unes aigües que semblen plàcides.

Aquest cap de setmana, però, a **Platja d'Aro**, hem assistit a la mort més terrible, la més trista.

Encara no se saben del cert les circumstàncies, però el fet és que, després del diluvi, han trobat un home ofegat al magatzem d'una empresa, on dormia perquè el propietari, amic seu, l'hi deixava estar. En un carrer tranquil, un pendent notable fins als baixos, una petita porta metàl·lica que no es pot obrir per la força de l'aigua que penetra per les esclotxes. Van haver de bombar milers de litres per rescatar el cos. Minuts d'angoixa, d'impotència, de soledat. La inclemència de la misèria és superior a la dels elements. La segona és cega; la primera retruny al cervell dels qui mirem les notícies a sopluiç. ≡

Errejón

EMMA **Riverola**

ñigo Errejón, impulsat pel seu partit, salta a l'arena del 10-N. La cita l'agafa sense els deures nacionals fets. Arriba el temps de les aliances i les fallides.

Ha plogut molt des d'aquell març del 2016 en què **Pablo Iglesias** va tirar una galleda de calç viva a la investidura de **Pedro Sánchez**. Llavors, la cara d'**Errejón** va ser premonitòria. Afloraven la desconfiança i les divergències estratègiques. Ara, amb un **Iglesias** desgastat i desconnectat emocionalment de tants que van confiar en ell (només així s'explica la compra del xalet), **Errejón** pot

ser la pròxima esperança. Però no serà fàcil. I pot convulsar els comuns.

Davant un **Iglesias** que combrega amb la pulsó més sobirana de **Jaume Asens**, units per l'interès a demolar el que ells anomenen el règim del 78, **Errejón** pot sintonitzar amb el corrent federalista. El mateix que es va sentir representat per **Juan Coscubiela** o **Lluís Rabell** aquella negra tardor del 2017, el que va desaprovat la ruptura amb el PSC a l'Ajuntament de Barcelona. Encara és aviat per dibuixar pactes, però els federalistes acaben de sumar algun a a les seves cartes. ≡

La clau

Snowden i la tecnologia

ALBERT **Sáez**
PERIODISTA

a publicació del llibre d'**Edward Snowden** amb l'inquietant títol de *Vigilància permanent* encoratja aquests dies les tradicionals teories conspiradores sobre els perills de la civilització digital. En aquest debat, massa sovint, s'esgrimeixen molts sobreentesos que poques vegades se sustenten en dades i en evidències. Les centrals d'espionatge s'han dedicat tota la vida a conèixer secrets, és a dir, allò que algú no vol que se sàpiga. I els periodistes intentem revelar-los si l'interès general ho justifica. Que les centrals d'intel·ligència de tot el món utilitzin la tecnologia digital per espionar no hauria de sorprendre ningú. ¿Augmenta exponencialment la seva capacitat de controlar secrets? Sí quantitativament, no qualitativament. La major part de les nostres dades circulen per les xarxes associades a una direcció de connexió (IP) i a un navegador. D'aquí a convertir les adreces IP en persones de carn i ossos hi ha un bon tros. Certament, és necessari prendre consciència d'aquesta realitat: els usuaris, les lleis i els estats ho han de fer amb urgència. El reglament europeu de protecció de dades o el procediment obert contra els monopolis tecnològics van en la línia correcta.

Però aquests perills potencials no haurien de fer-nos perdre de vista la capacitat emancipadora de la tecnologia digital. Ens allibera d'algunes esclavituts de l'espai i del temps (des del teletreball fins a la banca a distància), ens deixa lliure una part de la memòria a curt termini (no hem de recordar els números de telèfon o dels comptes corrents ni les adreces postals), ens ajuda a obtenir informació de fonts diverses i no únicament de les connotades pel nostre entorn físic i cultural. I el cert és que la millor manera de controlar la tecnologia no és fugir-ne com pretenen alguns aiato'l·làs, sinó precisament utilitzar-la per dominar-la. Coses tan senzilles com ara posar-nos un marcadore del temps diari d'utilització del mòbil o assenyalant el que ens arriba a qualsevol hora i en qualsevol moment per llegir-ho quan tinguem el temps necessari. La tecnologia ens allibera, també, de la pròpia tecnologia. ≡

El preu del farol

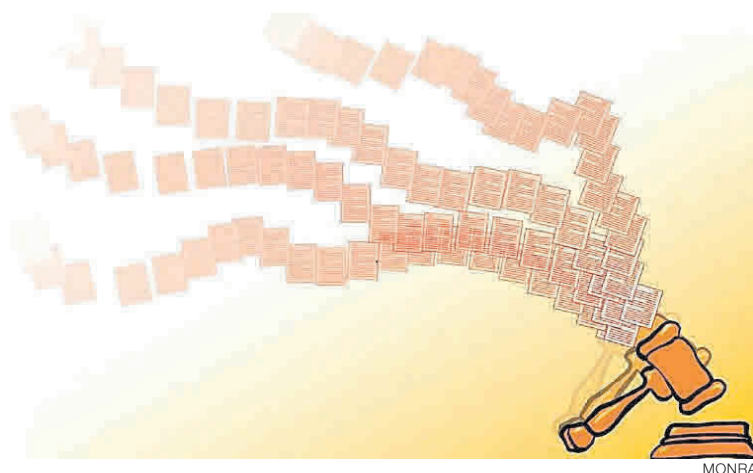
La gran mentida

JORDI **Nieva-Fenoll**

Es va demostrar en el procés. Ho han reconegut explícitament o implícitament diversos líders independentistes. Fins i tot hi ha gravacions en les quals es reconeix directament el «farol». Tot el procés va utilitzar indegudament les fortíssimes emocions legítimes de desenes de milers de persones de bona fe simplement amb finalitats electoralistes. Els ciutadans independentistes buscaven que els seus polítics fessin el que fos necessari per arribar a la independència i aquests polítics no van fer absolutament res útil per a aquest objectiu, tot i que no els van faltar estudis i informes, que mai es van executar. Tot era un enorme castell de cartes. Dos anys després, molts se senten enganyats i no n'hi ha per a menys. Potser també els mateixos polítics, emborratxats de fervor, es van enganyar entre si, i fins i tot a si mateixos.

Aquesta mentida es va construir només per guanyar les següents eleccions autonòmiques, l'única votació que realment es podia celebrar, no ja jurídicament, sinó amb un mínim i elemental sentit del realisme. El problema és que aquesta mentida se la van creure també a la Moncloa, que fins i tot va mobilitzar milers de policies, operació que, vist el que va passar, sembla obvi que va ser inne-

cessària i, fins i tot, contraproduent. També es van creure la mentida diversos membres de les forces de seguretat i molts ciutadans partidaris de la unió que es van almar bastant més del que qualsevol partidari de la independència podria imaginar. I ho van creure també alguns fiscals i jutges -ni de bon tros tot el col·lectiu-, i així, quan l'aplicació de l'article 155 ja havia desbarat tot aquest perillós muntatge en qüestió d'hores, va començar inopinadament el procés del procés.

Les conseqüències que creguessin la mentida tots aquests últims col·lectius va ser la reacció desmesurada del poder de l'Estat per impedir una cosa que, en la realitat, ni estava passant ni havia de passar. Algun dels presos, almenys, que sí que estava informat de tot -potser no tots ho estaven- deu estar fregant-se els ulls d'incomprensió per estar patint una situació derivada d'una cosa que va poder aparentar-se que passava, però que mai va passar. I no em refereixo a la suposada «violèn-

cia» que han volgut veure els fiscals en el procés i que mai va existir. És que en realitat ni tan sols es va fer un pas per a la consecució d'una independència pacífica. Ni un. Es deia que es feia, i fins i tot es va fer una fictícia declaració pública d'independència, però mai es va caminar cap a aquest objectiu, més enllà d'alguna conferència o entrevista a l'estranger en fòrums habitualment amics, o d'algun moviment, també a l'estranger, entre bambolines i imperdonablement ingenu en un polític, i la realitat del qual només té un aliment en la rumorologia. Aquesta mateixa *ràdio macuto* que l'octubre del 2017 deia que reconixerien la independència de Catalunya països com Suïssa, Israel, el Canadà, les repúbliques bàltiques, Eslovènia i fins i tot els EUA. Increïble.

LA PREGUNTA que convé formular-se és com s'ha pogut enjudiciar seriosament, amb el rigorisme que s'ha fet, aquest cúmulo de mentides. La sentència del Tribunal Suprem ja és

imminent. Tots aquests fets van ser sorprenentment qualificats com a «rebel·lió» i és indiferent que ara, com torna a dir la rumorologia, acabin en sedició o conspiració per a la rebel·lió o per a la sedició, o qui sap què. Si guina sigui la condemna, si n'hi ha, només podrà comptar amb un fet que no necessita prova per ser notori: que els acusats van desobeir el Tribunal Constitucional i van crear un perillós i inútil conflicte institucional. Les altres coses són una gegantina postveritat, com a molts els agrada dir ara. ¿Es poden enjudiciar les postveritats? ¿El Tribunal Suprem continuarà creient-se que els acusats van fer el que mai van fer encara que deien que feien? ¿Es jutjarà una manifestació de protesta sense cap ferit i una mobilització ciutadana simplement per votar una rebel·lió o una sedició?

Jutjada la postveritat en aquesta sentència que tots esperem, tard o d'hora s'hauran de retre comptes amb el Tribunal Europeu de Drets Humans i, més abans que després, amb el Tribunal de Justícia de la Unió Europea. I potser abans, amb l'opinió pública mundial. Tot i que la motivació de la sentència compregui centenars de pàgines, ningú al món podrà entendre una condemna pel que mai va passar. De fet, en el dia d'avui, ningú fora d'Espanya ha entès encara realment la judicialització d'un conflicte polític de llarguíssima trajectòria històrica. ≡

Catedràtic de Dret Processal de la Universitat de Barcelona.